

vicki

30 jaar een
ontmoetingsplek voor
leven met kanker

Het Vicki Brownhuis wordt 30 jaar!

We kennen allemaal het spannende gevoel van 'bijna jarig zijn'.
Als je ouder wordt, zo rond je dertigste denk je:
alweer een jaar voorbij?

Door Erik van Engelen, voorzitter

Voor ons mooie huis geldt echter, hoe ouder, hoe beter. Want dan hebben we ons belangrijke werk langer en dus ook voor meer gasten kunnen doen! Het initiatief van Yvonne Saatrube in 1992 is in de loop van de jaren uitgegroeid tot een belangrijk steunpunt voor volwassenen en kinderen met kanker, hun naasten en nabestaanden. En daarnaast heeft het initiatief in vele gemeenten in Nederland navolging gekregen. Een dertigjarig bestaan is een hele prestatie die te danken is aan de vele vrijwilligers die in de loop der jaren zijn opgestaan en de handen uit de mouwen hebben gestoken. En we vinden dat we dat op gepaste wijze mogen vieren!

Festiviteiten

Zo maken wij weer een theateervoorstelling samen met het Koning Willem I College. De nadruk zal liggen op de gastvrijheid van het Vicki Brownhuis voor letterlijk iedereen en de impact van kanker. De betekenis van de verbinding tussen meerdere culturen hierin staat centraal.

Op vrijdag 13 mei is de jubileumreceptie van het Vicki Brownhuis. Samen met de initiatiefnemers van dertig jaar geleden, onze donateurs en samenwerkingspartners, onze gasten, vrijwil-

ligers en bestuurders van toen en nu heffen we die dag het glas. De gemeente Den Bosch organiseert op 7 juni een schoolsport Olympiade. De Olympiade in de regio zuid - oost heeft als goede doel het Vicki Brownhuis. Met deze samenwerking beogen wij onze bekendheid te vergroten en door de sponsoracties onze psychosociale ondersteuning speciaal voor kinderen voort te zetten.

“Dit bijzondere jubileum is volledig te danken aan de grote inzet van de vele vrijwilligers.”

Op zondag 25 september is er een gezinsfietsstocht voor het goede doel. We fietsen langs mooie plekjes en genieten tijdens de tour van inspirerende en informatieve activiteiten. De tocht is ongeveer 25 kilometer lang en iedereen die meedoet wordt aan het eind van de tocht beloond met een heerlijke Bossche Bol.

De toekomst

Het Vicki Brownhuis drijft sinds jaar en dag bijna volledig op vrijwilligers die met grote inzet en enthousiasme zorgen voor alles wat nodig is. En dat werk wordt natuurlijk voortgezet. We streven ernaar dat elke vrijwilliger de ruimte krijgt om zich maximaal in te zetten voor de organisatie. Onze directeur Jacqueline en onze relatie- en projectcoördinator Barbara zorgen samen met het bestuur voor continuïteit, fondsenwerving, organisatie en de juiste faciliteiten waaronder natuurlijk de huisvesting.

En in de toekomst willen we meer mensen bereiken vanuit diverse achtergronden. Dat kunnen we hopelijk nóg beter vanuit een nieuw onderkomen. Ook gaan we verder bouwen aan degelijke relaties met bedrijven, gemeenten, sociale instellingen, zorgverleners en doorverwijzers. Kortom, we zien ernaar uit om verder te bouwen met onze vrijwilligers, partners, vrienden en sponsoren.

Loop niet voor me, misschien volg ik niet. Loop niet achter me, misschien leid ik niet. Loop gewoon naast me en wees mijn vriend.

Voor leven met kanker

Kanker is niet alleen lichamelijk maar ook emotioneel, mentaal en sociaal een zware ziekte, voor hen die ziek zijn en voor hun familieleden en vrienden, mantelzorgers en nabestaanden.

Jacqueline Crooijmans, directeur, in gesprek met Tjeerd Saatrube en Norbert van Berckel

In 1992 opent het Vicki Brownhuis in 's-Hertogenbosch als eerste inloophuis in Nederland haar deuren voor leven met kanker. In 2022 bestaat het dertig jaar en heeft nog niets aan haar belangwekkende rol ingeboet!

De oprichtster van het Vicki Brownhuis, mevrouw Yvonne Saatrube, krijgt te maken met kanker als haar eerste man en daarna ook haar tweede man

gediagnosticeerd worden met deze ziekte. De diagnose worden haar en haar twee mannen op een afstandelijke wijze verteld. Deze manier van communiceren spoort Yvonne aan om een inloophuis voor psychosociale ondersteuning te openen. Een boegbeeld is snel gevonden: Vicki Brown, de in juni 1991 aan kanker overleden Britse zangeres. Een quote uit haar song Look at me (zie titel) is een essentiële richtlijn voor de sfeer in het Vicki Brownhuis en de gastvrije houding van de gastvrouwen en -heren.

Voor haar initiatief krijgt Yvonne Saatrube veel bijval van oncologen, psychologen en verpleegkundigen. Zij onderkennen de lacune in de medische zorg. Zij activeert haar landelijke en regionale contacten. Zo komt zij Piet Willems tegen, een Bossche man met vastgoed. Hij heeft het pand aan het Hinthamereinde geheel gerenoveerd geschonken. Woninginrichtingswinkel Rudy van de Zande levert gratis meubels

Lees verder op volgende pagina

1992 Publicatie in De Telegraaf.

1992 Locatie aan de Hinthamerstraat.

1992 Oprichtster Yvonne Saatrube.

en gordijnen. Monique Houben – van Lanschot, de vrouw van de toenmalige commissaris van de Koningin, is belangrijk geweest bij het verkrijgen van de vergunning.

Persoonlijke aandacht

Tjeerd Saatrube, de zoon van Yvonne, vertelt: "Het ideaal dat mijn moeder voor ogen staat is een eigen ruimte waar mensen met kanker, hun familieleden en nabestaanden terecht kunnen. Waar ze hun twijfels en angsten kunnen delen met lotgenoten. De ruimte moet in de ogen van mijn moeder helemaal los staan van de medische sfeer van het ziekenhuis. Veiligheid en een vertrouwensband zijn wezenlijk voor mensen om zich open te stellen. Persoonlijke aandacht, daar gaat het om. Mijn moeder is zelf ook aan kanker overleden. Haar laatste dagen in de warme sfeer van het zorghotel in Veghel zijn goed voor haar geweest".

Wat bezoekers bij inloophuizen vinden, maakt op velen van hen diepe indruk. De grote betekenis en baat die wordt ervaren, ontleent men onder meer aan de aandacht die er is voor het omgaan met

gevoelens van angst, somberheid, verdriet, bezorgdheid, maar ook voor pijn- en vermoeidheidsklachten. Men voelt zich met elkaar en de vrijwilligers verbonden, gehoord en begrepen, waardoor het delen van ervaringen betekenis krijgt voor de bezoeker en ook zijn sociale omgeving.

Samenwerking

Het Vicki Brownhuis is door de jaren heen steeds professioneler gaan werken. Vrijwilligers, relatie- en projectcoördinator, directeur en bestuur werken hierin nauw samen. Dit gebeurt niet alleen in het huis, ook buiten het huis wordt meer samenwerking gezocht met de medische wereld, het onderwijs, bedrijven, stichtingen, verenigingen en serviceclubs.

Norbert van Berckel, voormalig bestuursvoorzitter, vertelt: "De coördinatie van het huis is in de beginjaren eerst door de gastvrouwen gedaan. Daarna door een onbetaalde coördinator en vervolgens is een betaalde kracht aangetrokken. "Er is voor een goede organisatie behoefte aan continuïteit en iemand die een

Jacqueline Croijmans, directeur

totaalbeeld heeft zodat alle belangen van gasten én vrijwilligers, van interne én externe organisatie, gediend worden."

Net als alle inloophuizen is het Vicki Brownhuis een niet meer weg te denken en gewaardeerde ondersteuning in de keten van psychosociale ondersteuning bij kanker. Het inloophuis levert een bijdrage aan het verminderen van de druk op dure professionele zorg.

Het inloophuis is voor zijn voortbestaan volledig afhankelijk van sponsors en subsidiënten. Daarom zijn donaties en giften, in geld en in natura, van harte welkom. We gaan graag met bedrijven, subsidieverstrekters en particulieren hierover in gesprek.

1996 Team sponsorfietsstocht naar Parijs.

1994 Kraampjes bij een activiteit.

2012 Feest bij het 20-jarig bestaan.

'Doing well by doing good'.

Binding van het Vicki Brownhuis met het bedrijfsleven.

Door **Erwin Boeren**, vrijwilliger Vicki Brownhuis, specialist voor de bancaire sector bij Salesforce.

Als Vicki Brownhuis gaan we het komende jaar werken aan nog betere samenwerking met bedrijven. De zakelijke markt wil steeds meer betrokkenheid bij wat we vaak ESG noemen. ESG staat voor Environmental, Social & Governance. Vrij vertaald als duurzaamheid, maatschappelijke betrokkenheid en goed leiderschap. Bedrijven worden ook steeds vaker beoordeeld op hun ESG-score. Het is dus aan het veranderen van een 'nice to have' naar een voorwaarde om business te mogen doen. Steeds meer bedrijven en instanties willen alleen zaken doen met bedrijven die op het gebied van duurzaamheid en maatschappelijke betrokkenheid een goede reputatie hebben. Interessant is ook om te zien dat steeds meer bedrijven die deze waarde

al enige tijd hoog in het vaandel hebben over het algemeen beter presteren dan bedrijven die dat niet doen: 'Doing well by doing good'.

Samenwerking bedrijfsleven

Wat kunnen we hiermee bij het Vicki Brownhuis? Dit is het moment om als maatschappelijk betrokken organisatie de samenwerking te zoeken met het bedrijfsleven. Daarmee kunnen we onze inkomsten meer voorspelbaar maken zodat we onze gasten nog beter kunnen blijven helpen, we kunnen beter inspringen op wat de werkgevers verwachten van ons maar ook wat wij van hen verwachten voor mensen die na kanker weer aan het werk gaan.

Wil jij met je bedrijf meer weten over deze samenwerking? Kijk dan op <https://www.vickibrownhuis.nl/activiteiten/acties/club-van-100/>

Het Vicki Brownhuis aan de wieg van koepelorganisatie IPSO

Door **Sonja Robben**, directeur-bestuurder IPSO

Het feit dat het Vicki Brownhuis dertig jaar geleden haar deuren opent is op zich al bijzonder genoeg om bij stil te staan. Voor IPSO, de brancheorganisatie van 75 inloophuizen in Nederland, is dit extra bijzonder. Het Vicki Brownhuis heeft namelijk 21 jaar geleden aan de wieg gestaan van het ontstaan van onze koepelorganisatie. Sleutelfiguren uit de geschiedenis van het Vicki Brownhuis, zijn ook sleutelfiguren geweest in de geschiedenis van IPSO. Die link is waardevol.

Het Vicki Brownhuis, zoals ik het ken sinds ik in 2014 bij IPSO aan boord ben gestapt, kenmerkt zich als een 'IPSO-huis' dat zich altijd bewust is van het belang van samenwerking ten behoeve van de patiënt, naaste en nabestaande. Zowel als het gaat om samenwerking binnen de koepel van 75 huizen als lokale samenwerking met formele en informele aanbieders van zorg en ondersteuning voor onze diverse doelgroep. Zij kenmerkt zich ook door de continue wens om te blijven innoveren en in te spelen op de (groeiende) vraag van onze gasten.

In de huidige discussie over de toekomst van de zorg gaat het vooral over samenwerken en innovatie. De afgelopen dertig jaar heeft het Vicki Brownhuis bewezen dat beide begrippen onderdeel zijn van haar DNA. En ook nu loopt het Vicki Brownhuis voorop om een antwoord te bieden op de vraagstukken rondom diversiteit. Dat betekent het 'er willen zijn' voor iedereen die geraakt is door kanker, patiënt, naaste en nabestaande, ongeacht de achtergrond. Chapeau voor de afgelopen 30 jaar! En fijn om jullie bij 'de club' te hebben!

“Ik mag hier zijn zonder te praten. Ik kan hier schilderen, zingen, wandelen, etc.”

Els Bruurmijn solliciteert in 1994 bij Yvonne Saatrube als vrijwilliger. Ze praten met elkaar en Els legt uit waarom ze gemotiveerd is. Er zijn in haar omgeving veel mensen met kanker en ze wil graag wat doen.

Vrijwilligers Bep, Caroline, Els, Miny in gesprek met Barbara en Jacqueline

Haar achtergrond, psychosociale counseling op een kunstzinnige manier, verlaat zich, behalve in een positie als gastvrouw, ook in kunstzinnige hulpverlening voor kinderen en volwassenen in het Vicki Brownhuis. En zij ontwikkelt bovendien bijeenkomsten voor verlies en rouw. De verbondenheid van Els met ons huis kent verschillende fasen, behalve vrijwilliger is zij ook gast. Als gast is zij jarenlang lid van het Zingen-Voor-Je-Leven-koor van ons huis. Inmiddels start zij wederom een activiteit voor kunstzinnige hulpverlening. Caroline Timmermans is sinds 2000 betrokken bij het Vicki Brownhuis, wisselend als gastvrouw en als lid van het koor. Enthousiast en vol energie richt zij zich op ons huis. Zij pakt veel algemene activiteiten op. Miny van Liempt en Bep van Balen (ex-vrijwilliger) zijn ongeveer tien jaar

zeer actief voor de gastvrijheid en organisatie van ons huis. Als team van intern begeleiders ontfermen zij zich lange tijd over het welzijn van onze vrijwilligers. Komt iedereen toe aan zijn/haar talenten, voelt men zich gezien en gewaardeerd, ervaart men het vrijwilligerswerk als zinvol? Ook zijn zij samen met Bernadette Crielaers in 2012 de oprichters van het Jongeren Onderwijs Programma, JOP. Hiermee zetten zij zich in voor voorlichting en bewustzijn van leerlingen van het voortgezet, beroeps- en hoger onderwijs over wat kanker kan betekenen in het persoonlijke en maatschappelijke leven. Dit programma is inmiddels overgedragen aan andere vrijwilligers en heeft een tweede poot gekregen: het Basis Onderwijs Programma, BOP. Bep en Miny hebben altijd verantwoordelijkheid gevoeld voor het algehele reilen en zeilen van het Vicki Brownhuis.

Wat betekent het vrijwilligerswerk in het Vicki Brownhuis voor henzelf?

2002 Vermaak tijdens een teamdag.

2002 Vrijwilligersoverleg.

2010 Verwendag voor gasten.

● Vrijwilligsters van het eerste uur Els Bruurmijn, Caroline Timmermans, Miny van Liempt, Bep van Balen

"Als een vrijwilliger praat met een gast dan is de gast de kanjer. Dan ervaar je hoe dun het lijntje is tussen iemand sparen en iemand betrekken. Heel belangrijk is luisteren en stiltes laten vallen en de veilige setting die het huis biedt." "Soms heb je het idee dat je mensen een beetje kunt helpen. Het verrijkt je leven. Je durft te benoemen. Ik leer hier veel."

"Mensen zijn hecht met elkaar. Er is veel verbondenheid. Hier krijgt mijn leven meer invulling. Er is veel warmte, collegialiteit in het Vicki Brownhuis. Er is ook feedback."

"Het Vicki Brownhuis is de beste plek voor vrijwilligerswerk. Er is vertrouwen. Je kunt hier je kwaliteiten inzetten en je zelf verder ontwikkelen. In het Vicki Brownhuis sta je niet stil. Je ontdekt je eigen talenten. Het levert iets voor mij

zelf op." "We doen dit samen. Alleen kun je niets."

Wat horen Bep, Miny, Els en Carolien terug van de gasten?

"In het Vicki Brownhuis vind ik een steuntje in de rug/ik word hier serieus genomen/ik vind hier aanspraak." "Hier durf ik kwetsbaar te zijn en krijg ik alle ruimte om mijn gevoelens te uiten." "Ik vind baat bij een verwenmoment, bijvoorbeeld een voetmassage". "Ik mag hier zijn zonder te praten. Ik kan hier schilderen/zingen/wandelen/etc."

Een kind zegt:

"Van Els hoeft ik niet te praten. Van Els mag ik tekenen."

2010 Het kinderatelier.

2006 Activiteiten voor kinderen.

2018 Schoolklas op bezoek in het huis.

Onze huiskamer

In de beginjaren wordt het inloophuis met enige regelmaat bezocht door fans van Vicki Brown. Zij komen dan binnen met de gedachte dat het Vicki Brownhuis een soort van fanclubhuis in Nederland is. De warme sfeer en ontvangst in onze huiskamer en de mondelinge toelichting van onze vrijwilligers op de psychosociale ondersteuning aan mensen die te maken hebben met kanker zorgt voor een juiste kennis en begrip.

De huiskamer is het epicentrum van het Vicki Brownhuis. De toegang is laagdrempelig, zonder tijd- en regeldruk. Gasten kunnen gewoon binnenlopen voor een kopje koffie/thee, met of zonder gesprek. Onze gastvrouwen/-heren zijn er voor u.

2002
Vergadering met vrijwilligers.

2007
Een gesprek over de breiboezem.

Het was een enorme ervaring, genoten, een uitdaging overwonnen en dat voor én met een hele mooie stichting”.

2021
Gastvrouw in gesprek met een gast.

2021
Intern overleg.

1992
Muziek en zang in het huis.

2006
Ambassadeur Albert Verlinde.

'Ik ben er zelf van binnen een beter mens van geworden.'

Gastvrouw Erna de Jong is al ruim twintig jaar als vrijwilliger aan het Vicki Brownhuis verbonden. Een verhuizing, talloze activiteiten en gesprekken met gasten later is Erna nog steeds net zo enthousiast en gepassioneerd als in haar beginjaren. Wat het haar na al die jaren vooral gebracht heeft? "Ik ben er zelf van binnen een beter mens van geworden"

Interview door Geert Glaudemans,
vrijwilliger diepteontspanning.

"Jaren terug was er een taxichauffeur die één van de gasten op kwam halen. Haar bezoek aan het huis liep uit. Ik ben naar de taxichauffeur gelopen om hem een kop koffie aan te bieden. Hij weigerde in eerste instantie, want hij dacht binnen alleen maar zieke mensen aan te treffen. Ik heb hem kunnen overtuigen door te zeggen dat er een heel gezellige huiskamer is. Eenmaal binnen hebben we een mooi gesprek gevoerd. Nu weet hij dus dat het een gezellige plek is waar hij vaker met mensen heen kan gaan die hij normaliter bijvoorbeeld alleen naar het ziekenhuis rijdt. Dat is echt heel erg goed."

"Om gastvrouw te zijn bij het Vicki Brownhuis, hoef je geen jarenlange levenservaring te hebben", vervolgt Erna haar verhaal, "Het is belangrijk dat je een bepaalde energie bezit en dat je voeling hebt met de ziekte kanker. Je hoeft het niet eens zelf gehad te hebben, maar het is belangrijk dat je weet hoe groot de angst van de ander is. Dat je mee kunt voelen. Juist doordat ik geen medische ervaring heb, kan ik me open stellen en kan ik echt luisteren naar wat onze gasten vertellen." Erna doet er alles aan om een-

zelfde gevoel als thuis te creëren. "De drempel moet laag zijn om het huis binnen te stappen voor een gesprek en een kop koffie. Een warm welkom is belangrijk. Ik zeem ook weleens buiten de ramen. Dat maakt mensen nieuwsgierig".

Erna's kracht zit in haar persoonlijke contact en in het op een speelse manier doorvragen. Om nét die ene vraag extra stellen die thuis niet gesteld wordt. Er achter te komen waarom mensen

nu écht op bezoek komen of twifelen om binnen te komen. Ze vervolgt haar verhaal: "Iedere ontmoeting in het huis heeft altijd een dubbele laag. Bij elk gesprek dat ik voer, heb ik altijd het gevoel: Ik ben maar een beginneling. Niks is gewoon en niks is hetzelfde. Alles is en blijft een verrassing. Mijn gesprek dat ik heb met een gast heeft of geeft een bedoeling. Ik wil mensen het gevoel geven dat het gewoon is waarvoor ze binnenlopen. Gasten kunnen bij ons terecht met hun verhaal. Voor hen is het fijn om hun persoonlijke ervaringen eens met iemand anders te delen dan met hun eigen kinderen of familie. Met de vrijwilligers in ons huis bespreken gasten emoties waarmee ze hun naasten niet willen of durven te belasten."

'Ik ben er zelf van binnen een beter mens van geworden.'

● Erna de Jong en Geert Glaudemans

Werken bij het Vicki Brownhuis

'Bijdragen aan het verweven van kanker in het leven', is mijn uitgangspunt.

Door Barbara van der Meulen - Boreel,
relatie- en projectcoördinator.

Elf weken na haar geboorte wordt er kanker geconstateerd bij onze dochter. Onze wereld stort in. De roze wolk wordt zwart en we worden de achtbaan ingezet zonder veiligheidsriem. Het leven zal nooit meer zijn als daarvoor. Na ruim een jaar "wonen" in het ziekenhuis is de behandeling afgerond en mogen we naar huis. Chemokuren, operaties, beenmergtransplantatie, doktersbezoeken, prikken, puncties en onderzoeken, afscheid nemen, oneindig veel tranen van angst en verdriet nemen we mee in onze bagage. Onzekerheid en angst, niet weten hoe nu verder voelen als het klaar is, worden gevoelens van iedere dag. De draad zomaar oppakken blijkt niet zo eenvoudig als gedacht. Ons leven van voor de kanker is er niet meer, we moeten een nieuwe draad gaan spinnen. Ons leven is veranderd en wij zijn veranderd. Ik ben gaan werken voor de Vereniging Kinderkanker Nederland. Al snel kom ik in contact met het Vicki Brownhuis. Een veilige plek waar ook ik mijn verhaal kan doen en mensen ontmoet die ook met kanker in hun leven te maken hebben. Het samenwerken met het Vicki Brownhuis, de lieve mensen die er werken en hun hartelijkheid maakt op mij diepe indruk. Ik besluit me aan te melden als vrijwilliger en ga diverse activiteiten

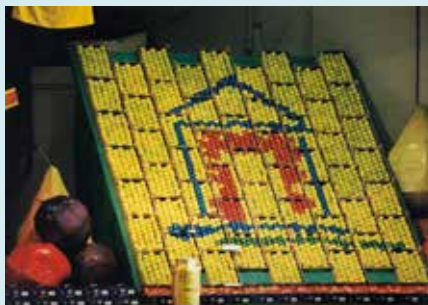
organiseren. Ondertussen ontwikkelt het Vicki Brownhuis zich naar een professionele organisatie met een prominente plek in de informele zorg. Door deze ontwikkeling is er binnen het huis behoefte aan een duidelijk aanspreekpunt. Met twee fijne collega's zijn we de interne organisatie gaan coördineren. Een aanspreekpunt zijn voor vrijwilligers, gasten en zorgprofessionals zodat we ons nog meer kunnen ontwikkelen. Nu zet ik mij samen met alle medewerkers van het Vicki Brownhuis als relatie- en projectcoördinator in om beter in te kunnen spelen op de behoefte van onze gasten. 'Bijdragen aan het verweven van kanker in het leven', is mijn uitgangspunt. Een nieuwe draad spinnen kun je niet alleen, daar mag je hulp bij vragen. Een luisterend oor, een hand op je schouder, kopje koffie en een fijn gesprek of meedoen met een activiteit om zo anderen te ontmoeten die ook in die situatie zitten waardoor je je gesteund voelt. Jong, oud en vanuit alle culturen of beroepsgroepen, iedereen mag zich welkom voelen in "ons" huis, daar wil ik aan werken. Nieuwe samenwerkingen kunnen aangaan met ziekenhuizen en onderwijsinstellingen en andere zorgorganisaties zodat de zorg verbetert.

Meer informatie, meer ondersteuning, meer ontspanning helpen mij en mijn gezin om verder te kunnen. Dit gun ik alle mensen die met kanker in hun leven te maken.

2012 Theater voorstelling 20 jarig bestaan.

1990 Creatieve vorm van promotie.

2017 Rozenactie in het ziekenhuis.

Het Vicki Brownhuis in de keten van formele en informele zorg.

Ondersteuning van leven met kanker.

Door **Tineke Smilde**, Adviseur van het bestuur voor zorg en internist-oncoloog Jeroen Bosch Ziekenhuis.

Vaak wordt bij de diagnose kanker voorbij gegaan aan de impact die dit heeft op iemands bestaan als persoon in zijn of haar omgeving, de invloed op het gezin, het werk of bij iemand ten opzichte van zichzelf.

Het Vicki Brownhuis is al dertig jaar geleden gestart vanuit een holistische benadering, de mens zien als deel van zijn/haar omgeving. Het is daarmee een actieve voorloper van het concept Positieve Gezondheid, waarin aandacht is voor de zes levensgebieden, die elk bijdragen aan balans: dagelijks functioneren, lichaamsfuncties, mentaal welbevinden, meedoen, kwaliteit van leven en zinvol leven. Eenvoudiger gezegd heeft het Vicki Brownhuis aandacht voor wie je werkelijk bent en wat voor jou belangrijk is, aandacht voor wie jouw belangrijke anderen zijn en helpt te anticiperen op dat wat kan komen. Het biedt ondersteuning in het vinden van goede psychosociale zorg of dat nu voor jezelf, je partner of kinderen is. Het functioneert als wegwijzer in de soms wirwar van mogelijkheden.

Het Vicki Brownhuis maakt onderdeel uit van de landelijke koepel IPSO, Instellingen Psychosociale Oncologie. Landelijk onderzoek* naar de effecten van bezoek aan inloophuizen laat onder andere het volgende zien bij de gasten:

84% ervaart een verbetering van de kwaliteit van leven.

67% vindt het gemakkelijker om hulp te vragen.

71% kan zich beter ontspannen.

54% voelt zich minder eenzaam in het proces.

* Effectonderzoek Onderzoeksbureau Sinzer naar de maatschappelijke waarde van inloophuizen, 2018.

Regionaal netwerk

Sinds 2019 is de psychosociale ondersteuning voor mensen met kanker georganiseerd in een regionaal netwerk van aanvullende oncologische zorg. Wij werken samen met het Jeroen Bosch Ziekenhuis, het ziekenhuis Bernhoven, huisartsen, paramedici. Samen met zorgprofessionals en de informele zorg/vrijwilligers creëren wij zo een baken in woelige tijden. Kunnen wij ondersteunen bij vragen rondom "werk en kanker", iets wat steeds belangrijker wordt nu er meer behandelmogelijkheden zijn. Ook kunnen wij helpen in het lezen van de "sociale kaart" waar je informatie kunt vinden over formele en informele organisaties en activiteiten rondom wonen, zorg en welzijn, kinderen en jeugd.

Inloopsprekuren

Er zijn inloopsprekuren van het Vicki Brownhuis in de ziekenhuizen, er is de rozenactie op Wereldkankerdag en activiteiten op wereldkinderkankerdag. Er zijn themabijeenkomsten over bijvoorbeeld voeding, het chemobrein, over de relatie arts-patiënt.

Bovenal is het Vicki Brownhuis laagdrempelig toegankelijk voor iedereen die geconfronteerd wordt met kanker.

Als ik mensen verwijst naar het Vicki Brownhuis zeg ik weleens:

"Ik kan proberen u langer en fysiek zo goed mogelijk te laten leven, het Vicki Brownhuis kan u helpen uw leven te blijven leven."

2022 Een jaar vol activiteiten

De Bond Girls

Al jaren is er een lotgenotengroep in het Vicki Brownhuis voor vrouwen tot 45 jaar. De Bond Girls komen maandelijks bijeen en bespreken alles wat zij zelf willen. Onderwerpen als gezin, werk, relatie en hoe verder na de behandeling komen regelmatig aan bod.

Serieuze en gevoelige onderwerpen worden niet uit de weg gegaan en er wordt ook aan ontspannende activiteiten gedaan. Het ruilen van kleding, het maken van een moodboard of samen koken verbindt en

geeft steun aan elkaar.

Het gevoel van elkaar begrijpen met een half woord, weten wat de ander meegemaakt heeft en ondersteuning bieden waar nodig is schept een vriendschappelijke band. Bondgirls for ever.

Bewegen is goed!

Dat weet iedereen, maar als je heel erg ziek bent is dat soms niet zo gemakkelijk. In de sportschool kun je vaak nog niet meekomen met het tempo en voel je je soms ongemakkelijk. Met een groep die begrijpt hoe je je voelt, wordt bewegen meer dan alleen sport. Samen door de natuur stappen zetten, brengt beweging op gang in jezelf, jouw lichaam wordt sterker en mentaal voel je je beter. De wandelgroep start iedere twee weken met elkaar voor een

mooie wandeling van ongeveer vijf kilometer in de natuur. Tijd om bij te kletsen met heerlijke koffie of thee met een Vicki Brownie in de pauze maakt sporten wel mogelijk en bouw je langzaam aan een betere conditie van lichaam en geest.

Innerlijke rust

Als je met de diagnose kanker wordt geconfronteerd kom je in een rollercoaster terecht. Tussentijds uitstappen is er vaak niet bij. Ondanks alle steun van familie, vrienden en collega's kan het fijn zijn om echt iets voor jezelf te doen. Even stilstaan met wat er met je gebeurt en niet uit te hoeven leggen hoe het echt met je gaat. Door deel te nemen aan een creatieve activiteit kom je dichtbij jezelf, vind je rust en kun je even jouw gedachten ordenen. Teken je vrij sluit hierbij

heel mooi aan. Samen met Mariëlle ga je op een innerlijk reisje en laat je je handen vertalen wat je voelt. Er ontstaat zonder erbij na te denken een mooie tekening, innerlijk kunstwerk, dat inzicht biedt. Je kunt weer een beetje meer ontspannen.

Massages op maat

Echt even tot rust komen en niet bezig zijn met wat je allemaal moet kan tijdens een van de massages die we in het huis aanbieden.

Diepeontspanningsmassage biedt naast totale ontspanning ook bruikbare handvatten om met alle emoties om te kunnen gaan. Je kunt ook kiezen voor een heerlijke voetmassage of stoelmassage van nek en schouders. Het is genieten maar ondertussen werk je aan jouw herstel. Samen met een groep

massagetherapeuten die vakkundig zijn in het masseren van mensen met kanker bieden we je zo fijne verwenmomenten aan.

Wist je dat wij ...

...in 1992 gestart zijn met **vier** en dat wij in 2021 met **negentig** vrijwilligers zijn

90

...vanaf **2021** deel uitmaken van de leergemeenschap van Avans studenten

... nu **7.000** contactmomenten per jaar hebben.

..in **2012** onder leiding van Bep, Bernadette en Miny zijn gestart met een onderwijs programma

... in **1995** zijn begonnen met creatieve activiteiten

...in ons huidige aanbod gericht zijn op **diversiteit en inclusiviteit**: Wij zijn er voor iedereen

...al **dertig** jaar onze financiering verwerven via sponsoracties, goede doelen, subsidies, donaties

...voor **188.000** mensen in de regio met de diagnose kanker een open huis zijn

Colofon:

Dank aan alle adverteerders die dit blad mogelijk maken.

Eindredactie:

Wim de Boer, Lianne Broeders, Jacqueline Crooijmans

Teksten:

Erwin Boeren, Jacqueline Crooijmans, Erik van Engelen,

Anniek van Hoef, Barbara van der Meulen - Boreel, Sonja Robben, Tineke Smilde

Interview:

Jacqueline Crooijmans, Geert Glaudemans - Kroon

Vormgeving:

Désirée Kramer

Foto's:

Désirée Kramer, Tjeerd Saatrube, Els Bruurmijn, Bep van Balen, archief.

Illustraties:

Désirée Kramer
Transcriptie:
Anja van der Pol

Druk en advertentieverkoop:

Presstige Media
Dr. Holtropaan 40
5652 XR Eindhoven
T 040-3033750

www.presstigemedi.nl
info@presstigemedi.nl

Contact

Vicki Brownhuis
Aartshertogenlaan 469
5213 JA's-Hertogenbosch
T 073-6148550
NL 23 RABO 0144556898
vickibrownhuis.nl
info@vickibrownhuis.nl